

POSUDEK

oponenta na diplomovou práci

Jméno a příjmení studenta: Jan Oberstein
Téma diplomové práce: Bruce Lincoln a jeho pojetí mýtu
Oponent práce: Mgr. Lenka Philippová

Jan Oberstein se ve své práci zabývá dílem současného amerického religionisty Bruce Lincolna. Na Lincolnových stěžejních dílech ukazuje v chronologickém přehledu jeho badatelský vývoj od zkoumání indoevropské mytologie ke zkoumání mýtů jako ideologických narativních diskurzů. Vysvětluje Lincolnův důraz na roli mýtu při uplatňování moci ve společnosti a z něj plynoucí rozchod, s esencialistickými a ahistorickými paradigmaty typickými pro „iliadovský“ styl komparace a důraz na zakotvení srovnávacího výzkumu do konkrétního společenského a historického kontextu. Podobný kritický pohyb pak autor sleduje i na Lincolnově vztahu k vědeckému diskurzu obecně. Všímá si postupné „vědecké konverze“ (s. 29), která orientovala Lincolnova bádání (meta-)teoretickým směrem a ve výkladu tak nechává zaznít mnoha aktuálním otázkám religionistiky. Lincolnovo vymezení oboru, jeho teoretických předpokladů, kritérií vědeckosti a jeho poměru k předmětu zkoumání shrnují Teze o metodě, které autor představuje v závěru práce.

Celkově práce vyznívá velmi dobře, je koherentní a obsahově splňuje vytyčený cíl. Zvolené téma je velmi zajímavé a aktuální, ale poměrně náročné, jak pro svou rozsáhlost, tak proto, že se jedná o badatele současného. Velké pozitivum tedy spatřuji v samotné volbě a zpracování tématu. Autor vychází především z primární literatury, samostatnou podkapitolu věnuje také diskusi o interpretaci mýtů, kde porovnáním s přístupy Roberta Segala a Roberta Ellwoda zasazuje Lincolnovo dílo do širších souvislostí současného religionistického zkoumání mýtů. Velmi pozitivně hodnotím také zařazení překlady i anglického textu Tezí o metodě.

Z formálního hlediska je práce zcela vyhovující, rozsahem odpovídá zadání, je přehledně členěná. Autor pracuje s dostatečným počtem zdrojů a v textu k nim řádně odkazuje. Po jazykové stránce je práce velmi dobře zpracována, text je stylisticky jednotný a čtivý. Občas se vyskytují gramatické chyby, především ve větěné skladbě, kde je často patrný vliv angličtiny (nadužívání trpného rodu, např. s. 34 „Jsou zde odhalovány určité...“). Problematická struktura a vychýlení z větěné vazby však někdy končí většními chybami, jako jsou shoda přísudku s podmětem (např. s. 39 „rasy coby potomci... obývali... sdíleli“) nebo chybné užití čárek (např. před *a* na s. 26 „...difuzionismus, a další“, „která uzavírá její první část, a která byla též dokončena až...“ a „se naplno objevuje, a je obsažněji vyjádřen, až“).

Práce je nadprůměrná a po formální i obsahové stránce splňuje nároky kladené na magisterskou práci, proto ji doporučuji k obhajobě s hodnocením: „výborně“.

V Praze dne 13. 5. 2009

Mgr. Lenka Philippová

